RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 89.576 van 7 september 2000
in de zaak A. 95.096/XII-2723.

In zake : Hugo VAN ROUSSELT,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COULIER,
kantoor houdende te NIEUWPOORT,
Oostendestraat 20

tegen :

de stad Veurne,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. REYNAERT,
kantoor houdende te VEURNE,
Astridlaan 217.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo VAN ROUSSELT op 4 september 2000 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van het college van burgemeester en Schepenen van de Stad Veurne houdende het opleggen bij hoogdringendheid van een preventieve schorsing aan verzoeker vanaf 30/8/2000 tot aan de datum van de uitspraak door de beroepskamer voor het officieel onderwijs op het beroep ingesteld door verzoeker tegen de beslissing dd. 24/7/2000 van de gemeenteraad van de Stad Veurne, waarbij een eerdere bij beslissing dd. 26/6/2000 opgelegde tuchtstraf, ten dele werd ingetrokken en vervangen door de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel voor een periode van twee jaar vanaf 25/07/2000 tot 24/07/2002", en waarin tevens gevraagd wordt "de verplichting tot uitvoering van het tussen te komen arrest te verbinden vanaf betekening van het tussen te komen arrest aan de verbeurte van een dwangsom van vijf miljoen frank per dag dat verzoeker belet zou

worden de dienst op te nemen en verweerder het bevel te geven binnen de 5 dagen na betekening van het tussen te komen arrest alle beslissingen in te trekken die ze zal nemen of zou genomen hebben welke strijdig zijn met de uit het tussen te komen arrest opgelegde onthoudingsverplichting onder verbeurte van een dwangsom van vijf miljoen frank per dag vertraging";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 4 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september 2000, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. COULIER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat F. REYNAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1.1. Verzoeker is sedert 1 januari 1976 aangesteld als leraar in de Stedelijke Academie voor Woord en Muziek te Veurne en is er sedert 1981 vast benoemd.

1.2. In de loop van het schooljaar 1998-1999 blijkt uit brieven van ouders van leerlingen, van een

collega, van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding en van de inspecteur voor woordkunst dat er klachten zijn over de wijze van lesgeven van verzoeker. Verzoeker zou tijdens de lessen seksistische en racistische uitspraken doen.

1.3. Tijdens de zitting van het college van burgemeester en schepenen van 25 augustus 1999 wordt aan verzoeker meegedeeld dat het niet de bedoeling is om terug te komen op de eerder gemaakte afspraak "dat geen maatregelen tegen hem zouden worden genomen mits hij, door pensionering aan te vragen of op grond van ziekteverlof niet meer voor de klas zou staan vanaf 1 september 1999".

1.4. Het stadsbestuur zendt verzoeker op 27 augustus 1999 een aangetekend schrijven waarin hij wordt verzocht om de notulen van de zitting van 25 augustus voor akkoord te ondertekenen. Verzoeker gaat hier niet op in.

1.5. Vanaf 1 september 1999 tot 5 juli 2000 is verzoeker afwezig wegens ziekte. Verzoeker dient hiervoor periodiek medische attesten in.

1.6. Op 17 november 1999 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne om een tuchtprocedure in te stellen tegen verzoeker wegens een negatieve houding tegenover de school, racistische en seksistische uitspraken en het lage peil van de lessen. Hierbij wordt de terbeschikkingstelling als tuchtstraf voorgesteld en wordt verzoeker uitgenodigd voor een hoorzitting op 20 december 1999.

1.7. Op 17 december 1999 ontvangt de stad Veurne een doktersattest waaruit blijkt dat verzoeker niet naar de hoorzitting kan komen.

1.8. Met een schrijven van 18 januari 2000 wordt verzoeker opnieuw uitgenodigd voor een hoorzitting op 31 januari, waarna verzoeker weer een doktersattest indient.

1.9. Op de zitting van 16 februari 2000 wordt besloten om een controlegeneesheer naar verzoeker te zenden. In zijn verslag van 1 maart 2000 stemt de controlegeneesheer in met de ongeschiktheid van verzoeker tot 3 april 2000.

1.10. Met een schrijven van 5 mei 2000 vraagt het stadbestuur van Veurne of verzoeker zich nu in staat acht om te verschijnen op een hoorzitting, zoniet wordt voorgesteld om schriftelijk zijn verweer te formuleren.

1.11. Op 29 mei 2000 deelt verzoeker mee dat hij met zijn raadsman aanwezig zal zijn op de hoorzitting en dat hij op 1 juni 2000 zijn dienst hervat.

1.12. Op de dag van de hoorzitting van 26 juni 2000 deelt verzoeker telefonisch mee dat hij niet aanwezig kan zijn en verwijst daarbij naar een medisch attest dat zijn ziekteverlof rechtvaardigt voor de periode van 5 juni tot 5 juli 2000. In dezelfde zitting van de gemeenteraad wordt besloten om bij wijze van tuchtstraf een schorsing van vier jaar op te leggen met ingang van 27 juni 2000. Tevens wordt besloten een klacht neer te leggen bij de rechtbank van eerste aanleg wegens racistische uitspraken.

1.13. Op 12 juli 2000 gaat verzoeker in beroep bij de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs tegen de gemeenteraadsbeslissing van 26 juni 2000.

1.14. Op de zitting van de gemeenteraad van 24 juli 2000 wordt de opgelegde tuchtstraf ingetrokken

en vervangen door de terbeschikkingstelling bij wijze van tuchtstraf voor de duur van twee jaar aangezien artikel 65, § 2, van het decreet van 27 maart 1991 houdende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, bepaalt dat de schorsing één jaar niet kan overtreffen. Deze beslissing wordt op 28 juli 2000 aan verzoeker betekend.

1.15. Na kennisname van de beslissing van 24 juli 2000 stelt verzoeker op 28 augustus 2000 ook tegen deze beslissing beroep in bij de kamer van beroep van het gesubsidieerd officieel onderwijs.

1.16. Op 29 augustus 2000 dagvaardt verzoeker het stadsbestuur van Veurne voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelend in kort geding, teneinde op 1 september 2000 toegang te krijgen tot de school.

1.17. Op 29 augustus 2000 wordt door het college van burgemeester en schepenen besloten om verzoeker met ingang van 30 augustus preventief te schorsen in afwachting van een beslissing over het door hem ingestelde beroep. Het is deze beslissing waarvan de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevorderd;

2. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift uiteenzet dat hij reeds op 24 juni en 26 juni 2000 via de pers door de burgemeester werd bestempeld als een racist en seksist nog voor de gemeenteraad een tuchtrechterlijke beslissing nam; dat volgens verzoeker de thans bestreden ordemaatregel hem in een slecht daglicht plaatst bij de leerlingen, de ouders en de collega's op een ogenblik waarop de inschrijvingen voor zijn vak dictie voor het schooljaar 2000-2001 een hoogtepunt dienen te bereiken en dat hem door de preventieve schorsing belet wordt om deel te nemen aan de werkvergaderingen en het opstellen van organigrammen voor het komende schooljaar; dat verzoeker beweert dat de publieke opinie zal weten "dat hij door de eigen inrichtende macht - en dit na een carrière van 25 jaar aan de stedelijke academie voor Woord en Muziek te Veurne, ongeschikt wordt geacht om zijn taken verder uit te oefenen en in het belang van de dienst wordt geschorst (en dat dit) de komende leerjaren zal doorwerken qua leerlingen aantal"; dat verzoeker vreest dat elk geloof in hem als leraar verloren zal gaan en dat de publieke opinie zal oordelen dat het vertrouwen van de overheid in hem nooit zal hersteld worden en dat hij een "pedagogische paria" zal worden; dat verzoeker verder wijst op zijn 61-jarige leeftijd en stelt dat zijn verdere loopbaan en zijn pensioenrechten onherstelbaar materieel nadeel zullen ondervinden van de preventieve schorsing;

2.2. Overwegende dat verwerende partij in haar nota opmerkt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een rechtstreeks oorzakelijk verband vereist met de bestreden akte en dat in casu het ingeroepen nadeel zijn oorzaak vindt in de persartikelen en niet in de maatregel tot preventieve schorsing; dat verwerende partij er aan toevoegt dat de preventieve schorsing deels ook in het belang van verzoeker is genomen, aange-

zien de schorsing confrontaties met de school belet en toelaat om meer klaarheid te brengen omtrent de tuchtmaatregel; dat verwerende partij er nog aan toevoegt dat verzoeker het vorige schooljaar ook gedurende het hele schooljaar afwezig was; dat er volgens verwerende partij geen sprake kan zijn van enig moreel nadeel doordat de preventieve schorsing geen verband houdt met het feit of de opgelegde tuchtmaatregel al dan niet terecht werd genomen; dat er volgens verwerende partij ook geen sprake kan zijn van enig financieel nadeel, aangezien de preventieve schorsing niet gepaard gaat met een vermindering van wedde;

2.3.1. Overwegende dat het nadeel veroorzaakt door de beslissing van 29 augustus 2000 van het college van burgemeester en schepenen om hem preventief te schorsen in afwachting van een beslissing over het door hem ingestelde beroep tegen de tuchtstraf volgens verzoeker zowel van morele als van materiële aard is;

2.3.1.1. Overwegende, wat de morele aard van het nadeel betreft, dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing hem verhindert de dienst op te nemen waardoor

- hij ten overstaan van de leerlingen, de ouders en de collega's in een uitermate slecht daglicht wordt gesteld en de gehele publieke opinie zal weten dat hij door de eigen inrichtende macht -en dit na een loopbaan van 25 jaar- ongeschikt wordt geacht om zijn taken verder uit te oefenen, met het gevolg dat de publieke opinie elk geloof in hem als leraar onherstelbaar zal verliezen;
- hij belet wordt deel te nemen aan de werkvergaderingen en het opstellen van organigrammen voor het komende schooljaar;

2.3.1.2.1. Overwegende dat een preventieve schorsing in beginsel een ordemaatregel is, dit wil zeggen een maatregel die genomen wordt om de goede werking van de

dienst te verzekeren zonder een antwoord op de schuldvraag in te houden; dat aangezien de preventieve schorsing van verzoeker niet betekent dat hij schuldig is aan de hem in het kader van de tuchtprocedure ten laste gelegde tekortkomingen, die maatregel hem uit dat oogpunt niet in een slecht daglicht kan stellen; dat, als verzoekers reputatie bij de publieke opinie schade heeft geleden, dit uitsluitend het gevolg is van de door de gemeenteraad op 24 juli 2000 opgelegde tuchtmaatregel en van de ruchtbaarheid die daaraan is gegeven; dat voor zover de preventieve schorsing door de media of door de publieke opinie ten onrechte als een bewijs van verzoekers schuld zou worden beschouwd, dit geen nadeel is dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf;

2.3.1.2.2. Overwegende dat in de mate dat de preventieve schorsing verzoeker belet heeft deel te nemen aan de voorbereiding van het nieuwe schooljaar, dit nadeel door een schorsing niet meer kan worden hersteld; dat op het ogenblik dat verzoeker zijn verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid indiende, nl. op 4 september 2000, het nieuwe schooljaar al was aangevat en dus ook de voorbereiding ervan al achter de rug was;

2.3.2.1. Overwegende, wat de materiële aard van het nadeel betreft, dat verzoeker voorhoudt dat zijn verdere loopbaan als 61-jarige én zijn pensioenrechten onherstelbaar worden geschaad;

2.3.2.2. Overwegende dat verzoeker niet verduidelijkt en evenmin concreet maakt welke materiële gevolgen de bestreden preventieve schorsing voor zijn loopbaan en zijn pensioenrechten heeft; dat daarenboven een financieel nadeel in de regel niet moeilijk te herstellen is;

2.3.3. Overwegende dat aldus het voorhanden zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond is, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de vordering tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven september 2000, door :

de HH.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **J. BAERT.**